

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/292/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7611214112
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Sopková Maximová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7611214112.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu R. L., nar. XX.X.XXXX, bytom E., M. XX, právne zastúpeného JUDr. Michalom Bečarikom, advokátom so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Letná 37, proti žalovanému N. informačná služba, s.r.o., U. F. H. 1, Q., právne zastúpeného JUDr. Annou Mozolíkovou, advokátkou so sídlom Čadca, Palárikova 1449, o náhradu mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru, o odvolaní žalobcu a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves z 9. mája 2013 č.k. 5C/77/2011-195 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vec vracia súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Predmetom konania (aj po zmene návrhu) sa žalobca domáha uhradenia sumy 13.122,63 eur.

Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len „súd prvého stupňa“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť uhradiť žalobcovi sumu 3.226,08 eur po odpočítaní zákonných odvodov a dane, s 9,5 % úrokom z omeškania ročne odo dňa 4.11.2011 až do zaplatenia, a trovy konania, a to trovy právneho zastúpenia v sume 275,- eur na účet právneho zástupcu žalobcu JUDr. Michala Bečarika, advokáta v Spišskej Novej Vsi, všetko v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu súd prvého stupňa zamietol.

Ďalším výrokom uložil žalovanému povinnosť uhradiť na účet Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi titulom súdneho poplatku sumu 283,- eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Po pripustení zmeny návrhu právny zástupca žalovaného vzniesol námietku premlčania a žiadal, aby súd posúdil premlčanie žalovaného nároku vzhľadom na to, že žaloba bola rozšírená a zmena pripustená na pojednávaní dňa 11.3.2013.

Na zdôvodnenie svojho rozhodnutia súd prvého stupňa poukázal na ustanovenia § 79 ods. 1, 2, § 134 ods. 1 až 5 Zákonníka práce, § 9 ods. 3 Zákona č. 663/2007 Z.z., účinný od od 1. februára 2008, § 517 ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka, § 3 Zákona č. 428/2002 Z.z., zároveň poukázal aj na relevantnú judikatúru R 33/1977, Cdo 700/2001 SRNS, zv. č. 15, s.85, Stanovisko NS zo dňa 9.6.2004 Cpjn 4/2004 (R 85/2004/I), Stanovisko NS zo dňa 9.6.2004 Cpjn 4/2004 (R 85/2004/II) a uzavrel, že žalovaný so žalobcom neplatne skončil pracovný pomer výpoveďou, o čom bolo právoplatne rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves zo 6. mája 2010 č. k. 5C 35/2009-94, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach z 26. júla 2011 č. k. 3Co/82/2011-136, ktorý nadobudol právoplatnosť 10. augusta 2011. Pretože žalovaný skončil pracovný pomer so žalobcom neplatne, má tento podľa § 79 Zákonníka práce nárok na náhradu mzdy z dôvodu neplatného skončenia pracovného pomeru. Výpoveď žalobcovi žalovaným bola daná dňa 24.11.2008. Žalobca prevzal uvedenú výpoveď dňa 13.12.2008, z toho dôvodu výpovedná doba mu začala plynúť dňom 1.1.2009 a pracovný pomer po

uplynutí výpovednej doby skončil dňom 28.2.2009, preto má nárok na náhradu mzdy odo dňa 1.3.2009 do 10.8.2011, t.j. do doby právoplatnosti rozsudku, ktorým bolo určené, že výpoveď z pracovného pomeru je neplatná.

Súd prvého stupňa poukázal na ust. § 134 ods. 1 a 2 Zákonníka práce s tým, že v danom prípade nebolo možné vychádzať z pravdepodobného zárobku niektorého z pracovníkov žalovaného vykonávajúcich tú istú prácu, ktorú by bol vykonával žalobca, pretože v tomto rozhodnom období u žalovaného pracovali len dvaja pracovníci, a aj v prípade, že by súdu boli predložené anonymizované výplatné pásky, bolo by zrejmé, o ktorých pracovníkov sa jedná a takýmto postojom zo strany žalovaného by bolo došlo k porušeniu zákona č. 428/2002 Z.z., lebo by došlo k zverejneniu ich osobných údajov vymenovaných v ust. § 3 vyššie uvedeného zákona, nakoľko by bola zverejnená ich ekonomická identita. Preto súd na predložení tohto dôkazu netrval. V danom prípade nebolo možné vychádzať ani z jeho pracovnej zmluvy, ktorá bola uzatvorená v roku 2004, pretože došlo k zmenám v minimálnej mzde. Takže žalovaný by žalobcovi k jeho priemernej mzde, ktorá by napríklad bola nižšia, vždy musel doplácať mzdu do výšky minimálnej mzdy. Minimálna mzda v roku 2008 od 1.2. bola vo výške 8.100,- Sk, čo predstavuje 268,87 eur. Z štvrtrok táto suma predstavuje 806,61 eur. Fond pracovného času pri 7,5 hodinovom pracovnom čase za rok 2008 predstavuje 262 dní, čo je 1965 hodín. Priemerný mesačný zárobok k 1.10.2008 u žalobcu súd vypočítal tak, že štvrtročný zárobok zodpovedajúci trojnásobku minimálnej mzdy, t. j. 806,61 eur vydellil počtom hodín fondu pracovného času v hodinách za štvrtrok, t. j. 491,25 (1965 h : 4 = 491,25), hodinová mzda vyšla 1,6420 eur x 7,5 hod./deň, to sa rovná denne 12,315 eur. Keďže fond pracovného času na odpracované dni pri 7,5 hod. pracovnom čase predstavuje ročne 262 pracovných dní v roku 2008, potom mesačný koeficient je 21,83 dní (262 : 12 = 21,83) x 12,315 eur/denne = 268,84 eur mesačne.

Súd v konaní mal preukázané, že žalobca bol práceneschopný od 12.11.2008 do 18.10.2009 a následne od 7.1.2010 do 19.8.2010, a taktiež mal preukázané, že odo dňa 10.7.2011 požiadal žalobca o priznanie starobného dôchodku. Z tohto dôvodu náhrada mzdy žalobcovi neprislúcha za obdobie, kedy bol v stave PN, a taktiež mu neprislúcha po 10.7.2011, kedy požiadal a bol mu priznaný starobný dôchodok. Z uvedeného dôvodu žalobca má nárok na náhradu mzdy počas 12 mesiacov (ktorú súd nemôže znížiť a ani nepriznať), čo predstavuje celkovú čiastku 3.226,08 eur, ktorú súd žalobcovi priznal. Súd nebral do úvahy obranu žalovaného v tom, že žalobcom mu neboli predložené požadované doklady o jeho spôsobilosti podľa Zákona č. 473/2005 Z.z.. Súd v konaní mal preukázané, že žalobca mal platný preukaz odbornej spôsobilosti, ktorý mu bol vydaný dňa 4.12.2008. Je pravda, že ostatné doklady nepredložil, avšak v prípade, že by bol žalovaný po právoplatnosti rozsudku o neplatnom skončení pracovného pomeru 1C189/05, teda po 14.11.2008, vyzval žalobcu na nástup do práce a predloženie týchto dokladov, žalobca by si ich bol v krátkom čase vybavil, pretože vydanie týchto dokladov je spoplatnené a niektoré z nich majú obmedzenú platnosť.

Na ďalšie uplatnené nároky - nemocenské dávky, stravné lístky, podľa názoru súdu prvého stupňa žalobca nemá právny nárok, preto v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

Pretože návrh žalobcu bol po prvýkrát vyčíslený jeho podaním zo dňa 20.10.2011 a žalovanému súdom doručený dňa 3.11.2011, má žalobca nárok aj na úrok z omeškania, a to odo dňa 4.11.2011 do zaplatenia v zmysle ust. § 517 ods. 2 OZ v spojení s VI. nar. č. 87/1995 Z.z.. V danom prípade neobstojí námietka žalovaného, že náhrada mzdy bola žalobcom nesprávne vyčíslená. Žalovaný mal žalobcovi plniť prvým dňom po doručení tohto návrhu v zmysle vlastného výpočtu, pretože žalobcom vyčíslená náhrada mzdy jeho podaním zo dňa 20.10.2011 prevyšuje sumu priznanú súdom.

O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p. a žalobcovi, ktorý mal v konaní čiastočný úspech, priznal trovy konania vo výške 275,- eur.

Pretože žalobca bol v konaní zo zákona oslobodený od platenia súdnych poplatkov, súd podľa ust. § 2 ods. 2 Zákona č. 71/1992 Zb. k úhrade súdneho poplatku zaviazal žalovaného, a to v celkovej sume 283,- eur, a to z návrhu na určenie, že výpoveď je neplatná podľa pol. 1 písm. b) sadzobníka súdnych poplatkov v sume 99,50 eur a z návrhu na náhradu mzdy podľa pol. 1 písm. a) sadzobníka súdnych poplatkov vo výške 6% z priznanej sumy 3226,08 eur, t. j. 183,50 eur.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie žalobca i žalovaný.

Žalobca uplatnil odvolacie dôvody podľa ust. § 205 ods. 2 písm. d), f) O.s.p..

Súdu prvého stupňa odvolateľ v prvom rade vytyka, že jeho rozsudok sa opiera o znalecký posudok vypracovaný v konaní vedenom pod sp. zn. 10C 124/2005, pričom k tomuto znaleckému posudku podával žalobca v predmetnom konaní námietky z dôvodu, že v ňom neboli zohľadnené práce nadčas, práca v noci a počas štátnych sviatkov. Zároveň namieta, že prácu pri strážení objektu bývalej F. E. U. H. vykonávali dvaja zamestnanci, preto rozsah odpracovaných hodín pripadajúcich na jedného zamestnanca je 915 hodín, 368 hodín nočnej práce a 43 hodín práce počas štátnych sviatkov. Okresný súd mohol mať teda na základe zmlúv o strážení bývalého objektu F. preukázaný rozsah odpracovaných hodín jedného zamestnanca aj bez predloženia anonymizovaných výplatných pásov od žalovaného a bez obavy zo zneužitia údajov zamestnancov žalovaného. Ďalej súdu prvého stupňa žalovaný vytyka, že pri výpočte náhrady mzdy nezohľadnil stupeň náročnosti práce. V mesiacoch júl, august a september 2008 mal súd zohľadniť II. stupeň náročnosti práce, príplatkov za prácu v noci, nadčas a počas štátnych sviatkov.

Žalobca ďalej nesúhlasí so závermi súdu prvého stupňa, ktorý mu nepriznal náhradu mzdy počas jeho pracovnej neschopnosti. Tým, že žalovaný odhlásil žalobcu zo sociálnej poisťovne, má znášať následky nevyplatenia nemocenského žalobcovi a nemocenské žalobcovi zaplatiť. Preto judikatúra, o ktorú sa opiera rozhodnutie súdu prvého stupňa, nie je v danom prípade použiteľná.

Ďalej žalobca v odvolaní namieta, že súd prvého stupňa mu priznal náhradu mzdy za obdobie 12 mesiacov, avšak neuviedol dôvody, prečo nepriznal žalobcovi náhradu mzdy nad rozsah 12 - tich mesiacov, a to až do 36 mesiacov. Má za to, že žalovaný nespĺnil podmienku uvedenú v § 79 ods. 2 Zákonníka práce, a síce nepožiadala súd, aby primerane znížil povinnosť nahradiť mzdu žalobcovi za čas presahujúci 12 mesiacov.

V závere odvolania žalobca uvádza, že zamestnanec, ktorý dosiahol dôchodkový vec, môže naďalej vykonávať prácu v pracovnom pomere, ktorý sa skončil dohodou o skončení pracovného pomeru k 31.8.2011, a nie spôsobom uvedeným v § 79 ods. 3 Zákonníka práce, preto zastáva názor, že žalobca má nárok na náhradu mzdy do konca pracovného pomeru, t.j. do 31.8.2011.

Vzhľadom na vyššie uvedené žaloba navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie aj žalovaný, ktorý navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a žalobcu zaviazne zaplatiť žalovanému náhradu trov konania, alternatívne, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalovaný v odvolaní súdu prvého stupňa vytyka, že jeho rozsudok je arbitrárny a nepreskúmateľný, keďže sa súd nedostatočne vysporiadal s námietkami a argumentmi žalovaného spochybňujúcimi základ celého nároku žalobcu na náhradu mzdy.

V odvolaní tvrdí, že žalovaný nemohol žalobcu zamestnať pre nespokojnosť a prekážky na jeho strane, pre nepreukázanie splnenia predpokladov na výkon dohodnutej práce a nepredloženie dokladov požadovaných zákonom na výkon dohodnutej práce.

Okrem doby pracovnej neschopnosti bola ďalšou objektívnou prekážkou, pre ktorú žalobca nemohol pracovať aj doba, po ktorú nespĺňal predpoklady na výkon dohodnutej práce. Ďalej žalovaný v odvolaní namieta správnosť rozhodnutia súdu prvého stupňa, v časti v ktorej priznal náhradu mzdy žalobcovi za celé obdobie 12-tich mesiacov od doručenia trvania na ďalšom zamestnávaní zamestnávateľovi z dôvodu, že ak je zamestnanec práceneschopný počas doby 12 mesiacov odo dňa doručenia trvania na ďalšom zamestnávaní zamestnávateľovi, nepatrí mu náhrada mzdy ani za obdobie práceneschopnosti počas prvých 12-tich mesiacov odo dňa doručenia trvania na ďalšom zamestnávaní. V súvislosti s tým poukázal na judikát R 90/1970, v zmysle ktorého, ak pracovník nie je schopný (napríklad pre práceneschopnosť, keď mu patrí nemocenské) alebo ochotný vykonávať prácu pridelenú podľa pracovnej zmluvy, nemá nárok na náhradu mzdy podľa § 79 ods. 1 Zákonníka práce. Žalobca nemohol

trvať na ďalšom zamestnávaní, keďže bol od 12.11.2008 do 18.10.2009 práceneschopný, preto nie je zrejme, ako súd prvého stupňa dospel k záveru, že žalobcovi patrí náhrada mzdy za čas 12 mesiacov.

Pokiaľ ide o rozhodnutie o trovách konania, žalovaný považuje za nespravodlivé, aby žalobca nezodpovedal za prevažný neúspech v konaní. Bolo by to v rozpore s dobrými mravmi a so spravodlivým usporiadaním vzťahov medzi účastníkmi konania.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podali obaja účastníci v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.), preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 212 ods. 1 až 3 O.s.p., ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.). Po preskúmaní rozsudku dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Žalobca uplatnil odvolacie dôvody podľa ustanovenia § 205 ods. 2 písm. d) a f) zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“) a o z obsahu odvolania žalovaného vyplývajú totožné odvolacie dôvody.

Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, to znamená, že musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, prípadne zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 132 O.s.p., a to v dôsledku toho, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov účastníkov, alebo ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti, alebo keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132 až § 135 O.s.p..

Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. spočíva v tom, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil správny predpis, ale nesprávne ho interpretoval.

Odvolací súd dospel k záveru, že namietané odvolacie dôvody sú naplnené. Súd prvého stupňa na prejednávanú vec síce aplikoval relevantné ustanovenia Zákonníka práce a čiastočne aj Občianskeho zákonníka, ale nezaoberal sa vôbec posúdením vznesenej námietky premlčania, teda nezaoberal sa všetkými okolnosťami, podstatnými pre rozhodnutie vo veci. Zároveň odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa je v uvedenej časti nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Odvolací súd preto uzatvára, že jeho rozhodnutie nie je správne a zákonné.

V preskúmvanej veci z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že žalobca svoj návrh rozšíril oproti návrhu z 21.10.2011 (vo výške 7.201,85 eur) o sumu 5.920,78 eur, nakoľko na základe zmeneného návrhu sa už domáha uhradenia sumy 13.122,63 eur.

Ďalej súd prvého stupňa v odôvodnení rozsudku uviedol, že po pripustení zmeny návrhu právny zástupca žalovaného vzniesol námietku premlčania a žiadal, aby súd posúdil premlčanie žalovaného nároku vzhľadom na to, že žaloba bola rozšírená a zmena pripustená na pojednávaní dňa 11.3.2013.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5C/35/2009 je zrejme, že žalobca podal návrh na určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru, o ktorom bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves zo 6. mája 2010 č. k. 5C 35/2009-94, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach z 26. júla 2011 č. k. 3Co/82/2011-136 tak, že žalobe bolo vyhovené.

Rozsudok nadobudol právoplatnosť 10. augusta 2011. Nárok žalobcu na náhradu škody, uplatnený vo vyššie uvedenom konaní, bol vylúčený na samostatné konanie na základe doplňujúceho rozsudku z 11. februára 2011 č.k. 5C/35/2009-125.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplýva, kedy žalobca svoje nároky, súvisiace s neplatným skončením pracovného pomeru, uplatnil na súde po prvý krát a v akej výške. Súd prvého stupňa sa v konaní zaoberal už iba nárokmi žalobcu v podobe, v akej bola pripustená zmena žaloby. Navyše, z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že súd prvého stupňa úplne odignoroval námietku premlčania, vznesenú žalovaným a touto sa vôbec nevysporiadal.

Otázkou premlčania uplatneného nároku sa súd musí zaoberať na základe námietky vždy ako primárnou otázkou a až následne meritórne posudzovať nárok uplatnený žalobcom. (pozri rozsudok Najvyššieho súdu SR z 27. augusta 2008, sp. zn. 1 M Obdo 1/2007)

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, s poukázaním na citované zákonné dôvody odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil v súlade s ust. § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 221 ods. 2 O.s.p.. Povinnosťou súdu prvého stupňa v ďalšom konaní bude predovšetkým odstrániť vytýkané pochybenia, vykonať potrebné dokazovanie a opätovne vo veci rozhodnúť.

V novom rozhodnutí o veci rozhodne súd prvého stupňa aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolanie nie je prípustné.